

Een spelletje overspel

(Good morning mister mayer)

Blijspel in drie bedrijven

door

WILFRIED REIHNER

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN SPELLETJE OVERSPEL – GOOD MORNING MISTER MAYER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WILFRIED REIHNER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bgcht ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Pluis - manager, portier, barkeeper en, na verloop van tijd, ook nog allergisch voor alcohol

Doris - kokkin en kamermeisje, dat Pluis bij lange na niet onverschillig laat

Rudolf - worstelend met z'n tweede jeugd, en in die toestand roekeloos trachtend een scheve schaats te rijden

Isabel - zijn vrouw en geen katje om zonder handschoenen aan te pakken; zich het best in haar element voelend met een slagershakbijl in de hand

Vicky - winkelmeisje van Rudolf en noodgedwongen het lijdend voorwerp in de plannen van de oude snoeper

Juul - zoon van Rudolf en Isabel; bovendien Vicky's geliefde, en niet van plan z'n schatje voor onbepaalde tijd aan pa uit te lenen

Mayer - een door de wol geveerde huwelijkszwendelaar, die in de impulsieve Isabel een gemakkelijk slachtoffer vindt

Hoën - de geliefde, c.q. handlangster van Mayer en, als het om bedrog gaat, in geen enkel opzicht zijn mindere

Diekman - prominent lid van de criminele recherche, en het duo Mayer-Hoën allang achter de voden zittend

De figuur Diekman, een bijrol slechts, kan zowel door een acteur als actrice gespeeld worden. Bovendien kan de rol ook nog gedaan worden door de acteur die Mayer speelt.

DECOR:

Het stuk speelt in de ontvangsthal van een goedkoop hotelletje en de inrichting is dan ook navenant. Maar toch wel netjes. Concreter: geen pracht en praal. Er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links voren is een balie met toebehoren, waar de gasten worden ingeschreven. Tegen de achterwand daarvan een sleutelbord en eventuele andere aankleding. In de korte kant links achter bevindt zich een staande kapstok. Bij aanvang van het stuk hangen daar een portiers- en een barkeeperjasje, en daarna nog telkens slechts een van beide. In de korte kant rechts is een deur, die toegang geeft tot de gastenkamers, keuken en ontbijtzaal. In de brede achterwand, overwegend links, de ingang van buiten. Dat zou bij voorkeur een open doorgang moeten zijn, die de werkelijke ingang verder terug laat vermoeden. Geheel rechts achter een bar, die zowel van links als rechts toegankelijk moet zijn. Tegen de achterwand ervan een heel assortiment flessen, glazen etc. Vóór de bar een drietal barkrukken. De bar moet zó ruim zijn, dat iemand er zich gemakkelijk achter kan verstoppen. Een tapkraan hoeft niet. Ongeveer in het midden van de ruimte staat een tweezitsbank. De verdere aankleding is afhankelijk van de mogelijkheden ter plekke en wordt overgelaten aan het inzicht van de decorateur.

EERSTE BEDRIJF

Pluis: *(duikt achter de balie op, in hemdsmouwen, geeuwt, rekt zich uit)* Olala, hoe laat mag het dan al zijn? *(kijkt op z'n horloge)* Alsje blijft, al over tien. *(pakt 'n stapeltje brieven op)* En kijk, de post is ook al geweest. *(ze doornemend)* Rekening! *(werpt de envelop achteloos over z'n schouder achter zich)* Reclame, rekening, reclame! *(werpt ze allemaal over z'n schouder)* Aha, dit schijnt iets aangener te zijn. *(wil de brief openen, legt hem weer terug)* Halt, dienst is dienst. *(gaat naar de kapstok, trekt van de twee daar hangende jaszjes het portiersjasje aan, terug achter balie, opent de envelop)* Zo, en nu zullen we eens kijken. *(leest)* Ha, dat is geweldig! Eindelijk verheugend nieuws! *(gehaast naar rechts, roept in de deur)* Doris! Doooris, kom eens!

Doris: *(gehaast op van rechts, in de kleding van een kamermeisje)* Ja, wat is er?

Pluis: Er heeft zich een gast aangediend.

Doris: Een gast? Weet je dat ook wel zeker?

Pluis: Absoluut zeker! En als ik je zeg wie het is, sla je stijl achterover. *(leest uit de brief)* Mister Mayer uit Texas wil hier komen logeren.

Doris: *(ongelovig)* Och kom, Pluis, toch zeker niet "die" mister Mayer?

Pluis: Precies. De runderkoning en miljonaire uit de USA, waarover de kranten vol staan, komt hier vandaag nog z'n opwachting maken.

Doris: *(opgewonden)* Vandaag al? *(van d'r stuk)* Gossie zeg, en welke kamer moet hij dan krijgen?

Pluis: De beste en de duurste.

Doris: 310 kan niet, daar regent het door.

Pluis: *(opgewekt)* Krijgt hij tien euro extra op de rekening voor stromend water.

Doris: Nummer 100 kan ook niet. Daarover heeft de laatste gast al gereclameerd, omdat de hele nacht voortdurend iemand aan de deur stond te rammelen.

Pluis: Hoezo?

Doris: De 1 van 100 is spoorloos verdwenen en iedereen dacht, dat daar het toilet was.

Pluis: We geven hem 210. Die kamer is groot, zonnig en het beste ingericht.

Doris: Oké, dan zal ik die voor 'm gereedmaken. *(wil al gaan)*

Pluis: *(bezwerend)* Ja ja, rustig nu maar. *(naar de kapstok, ruilt daar z'n portiersjasje om tegen het barkeeperjasje)* Op zo'n rijke logé moet eerst gedronken worden. *(richting bar)* Momentje.

Doris: (*is hem voor*) O nee, m'n beste Pluis, laat mij dat maar doen.

(*gaat achter de bar*) Wat mag het zijn: jenever, cognac of whisky?

Pluis: Ja, doe maar in die volgorde.

Doris: Dat dacht ik wel. Maar vandaag niet, m'n beste Pluis! O nee!

Vandaag blijf je mooi nuchter. Uiteindelijk zul je mister Mayer correct dienen te ontvangen.

Pluis: Jij loopt me te bedisselen, alsof we getrouwd waren.

Doris: De hemel beware me. Ik zal trouwens toch alleen maar 'n man met voldoende humor nemen.

Pluis: Waarom? Bij jou valt er immers niets te lachen.

Doris: Nog zo'n opmerking en je krijgt geen druppel!

Pluis: (*heeft op 'n barkruk plaatsgenomen*) Dan zwijg ik als het graf.

Doris: (*zet borrel voor hem neer*) Zo, dit is je rantsoen voor vandaag.

Pluis: Op gerantsoeneerd alcoholgebruik kan ik niet naar behoren functioneren. (*bedekt met 'n hand z'n ogen, kiept borrel achterover*)

Doris: Waarom bedek je bij het drinken je ogen?

Pluis: De dokter heeft me verboden te diep in het glaasje te kijken.

Doris: (*honend*) Als jij getrouwd was, zou ik je vrouw zwaar beklagen.

Pluis: Ik sta niettemin al met één been in het huwelijk.

Doris: (*honend*) Maar toch niet in dat van jezelf.

Pluis: Toch wel. Met het ene in dat van mezelf en met het andere in dat van jou.

Doris: Zoals je weet, ben ik niet getrouwd.

Pluis: Zeer juist. En daar wil ik iets aan doen.

Doris: Jij? Zoals je bent?

Pluis: Hoe ben ik dan, als ik vragen mag?

Doris: Zoals altijd wanneer je hier in dienst bent. Slaperig, dronken, onbeheerst en altijd bereid een onschuldig meisje te verleiden.

Pluis: Ho ho zeg, dat gaat toch wel een beetje te ver. Uiteindelijk ben ik in dit hotel de portier, barkeeper en manager. Met andere woorden: je meerdere.

Doris: En ik ben kamermeisje en kokkin, maar nog lang niet je ondergeschikte!

Pluis: Apropos kokkin, wat ben je van plan vanavond op tafel te brengen? Die Texanen zijn fervente steakliefhebbers.

Doris: Oké, serveren we hem rumpsteak.

Pluis: (*spottend*) Hebben we daarvoor ook genoeg rum in huis?

Doris: Als manager, barkeeper en portier word je geacht niet zulke stomme vragen te stellen.

Pluis: Ik waarschuw je, maak het beest niet in me wakker!

Doris: (*vrolijk*) Denk je soms, dat ik bang ben voor 'n ezel? (*komt achter de bar uit, richting doorgang*) Zo, dan zal ik maar eerst even naar de slager gaan.

Pluis: Doris, wacht, ik wil je nog een afscheidskusje geven. (*is al bij haar, wil haar beetpakken*)

Doris: (*duwt hem van zich af*) En zo is het wel genoeg! Kus maar de fles jonge klare. Daar heb je tenminste wél verstand van!

Pluis: Je denkt zeker, dat ik volkomen idioot ben, nietwaar?

Doris: Absoluut niet. Helemaal volmaakt is immers niemand. (*af*)

Pluis: (*grijpt een pot bloemen, danst ermee rond, zingend*) O m'n lieve Dorisje, Dorisje, Dorisje. O m'n lieve... (*stokt*) Ik krijg je nog wel, m'n duifje. Ik durf er iets onder te verwedden, dat we binnen 'n jaar man en vrouw zijn. (*zet de pot uit handen, ruimt fles en glas op, dan af via rechts*) Zo, en nu aan het werk.

Rudolf: (*op via midden, met twee kleine koffers, gevolgd door angstig ogende Vicky; zet koffers uit handen*) Zo, daar zijn we.

Vicky: En geen mens te zien. (*met angstige blik achter zich nikkend*) Zullen we niet toch maar liever...

Rudolf: O nee, dit weekeindje blijven we mooi hier, zoals afgesproken.

Vicky: Ik heb er geen goed gevoel bij, meneer Pinkarts.

Rudolf: Noem me toch niet steeds bij m'n achternaam. Dat kun je thuis in de slagerij nog lang genoeg doen. (*trekt haar op de bank naast zich*) Kom bij me zitten. Er zal zo wel iemand komen.

Vicky: Als uw vrouw erachter komt, dat wij hier...

Rudolf: Op de eerste plaats komt mijn vrouw nergens achter, omdat ze nu thuis achter de toonbank gehakt staat te verkopen, en op de tweede plaats moet je me niet aanspreken met u!

Vicky: Eigenlijk zou "ik" nu gehakt moeten verkopen en uw vrouw hier moeten zijn.

Rudolf: Maar nu is het andersom. En als m'n beste verkoopster heb je recht op een beetje ontspanning.

Vicky: Daar heb ik ook niets op tegen, maar mijn geweten begint wel te knagen, als ik bedenk, wat u onder ontspanning verstaat. En als dat aan 't licht komt!

Rudolf: Niets komt aan het licht. We laten ons gewoon onder een andere naam inschrijven. (*hij tracht haar te bepotelen, maar zij springt abrupt overeind*)

Vicky: Welke andere naam dan?

Rudolf: (*door haar opspringen terzijde gevallen, licht geïrriteerd*) In elk geval niet onder Rudolf Pinkarts en niet onder Vicky Vonk.

Vicky: Maar hoe zullen we dán heten?

Rudolf: *(trekt haar weer naast zich)* Jij zult in elk geval mijn naam dragen. Je bent dit weekeinde immers mijn vrouw.

Vicky: Maar uw vrouw staat toch in de winkel.

Rudolf: En verkoopt gehakt, dat weet ik! Maar nu mag je dat eindelijk wel eens vergeten. Waarom hebben we mijn vrouw anders wijsgemaakt, dat we samen naar de beurs zijn?

Vicky: Ja, om een nieuwe vleessnijmachine te kopen en een moderne weegschaal. En dan komen we thuis met lege handen.

Rudolf: Ach wat. Ik heb die dingen immers allang besteld. De volgende week worden ze geleverd. *(kijkt om zich heen)* Wat dat hier voor 'n tent is? Niemand te zien. *(staat op, gaat naar de bar)* Maar dan bedienen we ons toch zeker zelf. Kom, Vicky, we nemen een drink.

Vicky: Maar dat kunt u, ik bedoel eh, dat kun je toch niet zomaar doen!

Rudolf: En óf ik dat kan. *(achter de bar)* En jij komt bij me zitten. *(zij neemt vóór de bar plaats, hij schenkt twee glazen)*

Vicky: En eh, Rudolf, hoe zullen we dan heten?

Rudolf: Dat zal me toch zeker worst wezen. In elk geval iets waar er genoeg van zijn. Janssen, Pietersen, Meier, dat doet er niet toe.

Vicky: *(proevend)* "Meier". Hmm, klinkt wel aardig. Maar ook 'n beetje goedkoop. Wat zou je denken van Meier met 'n a?

Rudolf: Wacht even, ik heet Rudolf en niet Arnold.

Vicky: Ik bedoel in de naam zelf. "Mayer", dat heeft toch wel iets meer.

Rudolf: *(nonchalant)* Voor mijn part.

Vicky: *(heft haar glas)* Nou dan, gezondheid, meneer Mayer.

Rudolf: *(heft z'n glas)* Gezondheid, mevrouw Mayer.

Vicky: Maar daar wordt het rare gevoel in m'n maagstreek ook niet beter van.

Rudolf: Je hoeft toch ook niet voortdurend met je gedachten bij de winkel thuis te zijn. Denk liever aan mij.

Vicky: Dat is net wat me zo op de maag ligt. En eh, ik mag er toch zeker wel van uitgaan, dat we aparte kamers nemen, nietwaar?

Rudolf: *(onthutst)* Aparte kamers? Ben je nu helemáál? Heb ik daarom dit weekeindje in elkaar geknutseld, compleet met gefingeerde namen en idem dito beursbezoek?

Vicky: *(benauwd)* Een tweepersoonskamer dus?

Rudolf: Wat dacht je. En het liefst met hemelbed!

Vicky: *(doelt op het glas)* Daarop kan ik er nog wel een hebben. Voor de schrik.

Rudolf: *(schenkend)* Maar liefje, je doet net alsof je nog nooit met 'n man...

Vicky: Ik heb scrupules.

Rudolf: Dat geeft toch niet. Tegen dat soort dingen ben ik ingeënt.

Vicky: Ik zal de hele nacht aan varkenspoten, ossentong en gehaktballen denken. Dromen zal ik van kalfsniertjes, blinde vinken en braadworst. Bovendien zal ik me na het ontwaken voelen als een speenvarken aan het spit.

Rudolf: Aan dromen zul je helemaal niet toe komen. En vergeet nou alsjeblieft eens, dat je een vleesverkoopster bent!

Vicky: Maar uw vrouw, ik bedoel "je" vrouw... ik moet ook steeds aan háár denken. Ze zal dit bedrog beslist merken.

Rudolf: Mijn vrouw is een gemeen loeder. Telkens als ik haar sta te beliegen, doet ze net alsof ze me gelooft.

Vicky: Dus zulke zijsprongen komen vaker bij u, eh, bij je voor?

Rudolf: Welnee, dit is de eerste keer. En kom, drink nu maar, zodat je eindelijk op andere gedachten komt. (*Vicky drinkt*) En, voel je je nu weer goed?

Vicky: Goed niet, maar wel beter.

Rudolf: Is toch goed, dat 't je nu weer beter gaat.

Vicky: Maar het ware beter, als ik me goed voelde. (*ze drinken*)

Pluis: (*op van rechts, verbijsterd*) Moet je dat zien. Hebben we opeens een nieuwe barkeeper gekregen?

Rudolf: Neemt u mij niet kwalijk, we wachten hier al 'n poos op de portier en ondertussen ben ik zo vrij geweest...

Pluis: U hebt hier niets "zo vrij te zijn" meneer. Komt u alstublieft achter de bar uit. Als hier iemand drinkt, ben ik dat!

Rudolf: We betalen toch alles.

Pluis: Dat wil ik ook braaf hopen!

Vicky: Waar is dan uw portier?

Pluis: Momentje. (*naar de kapstok, wisselt van jasje, gaat achter de balie*) Mag ik vragen wat de dame en de heer wensen?

Rudolf: (*met Vicky naar hem toe*) We willen graag 'n kamer voor het weekeind.

Pluis: (*tot Rudolf*) Een voor u en een voor uw dochter?

Rudolf: Pardon, dit is mijn vrouw.

Pluis: Ach zo. Je moet er maar opkomen.

Rudolf: Laat dat maar mijn zorg zijn. En, kunnen we een tweepersonskamer krijgen tot zondagavond?

Pluis: (*al in het gastenboek bladerend*) Tweepersonskamer. Momentje. Hoe was de naam, zei u?

Rudolf: Mayer.

Pluis: (*verrast*) Mayer? (*blijft er haast in*) Maar waarom zegt u dat dan niet meteen? Good morning, mister Mayer! (*grijpt een kamersleutel*)

van het bord, komt achter de balie uit, herhaaldelijk buigend) Natuurlijk hebben wij de beste kamer voor u gereserveerd! Met bad, eigen bar, tv en telefoon. Uw bed is een echte Lodewijk de veertiende.

Rudolf: Oei, dat is nogal aan de krappe kant. Een Lodewijk de vijftiende was me liever geweest. Maar eh, al die luxe zal wel een vermogen kosten.

Pluis: Maar, mister Mayer, gezien uw rundertoestanden, zal geld toch zeker geen enkel beletsel vormen.

Rudolf: *(verbluft)* Hoe weet u, dat ik met runderen te maken heb?

Pluis: Dat ziet men toch op het eerste oog. U bent een selfmademan. *(zo uitspreken)* Ik sta er overigens van te kijken, dat u zo goed Nederlands spreekt. Helemaal zonder accent.

Rudolf: Dat heb ik al op school geleerd.

Pluis: Goh, moet je nagaan. Maar eh, waar is uw bagage, mister Mayer?

Rudolf: *(doelt op de koffers)* Daar, dat is alles.

Pluis: *(pakt ze meteen op, gaat ermee naar rechts)* Dan zal ik die alvast naar uw kamer brengen. U hebt suite 210. En neemt u gerust nog een drink, mister Mayer. Voelt u zich maar net alsof u thuis bent. *(af)*

Rudolf: *(met Vicky terug naar de bar)* Liever niet zoals thuis. *(tot Vicky)* Nog eens hetzelfde, m'n hartje?

Vicky: Ja, doe maar. Dat helpt me misschien over de zenuwen heen.

Rudolf: Hoezo zenuwen? Dit is toch zeker niet je première, hoop ik?

Vicky: Nee, dat niet. Maar wel de eerste keer met een getrouwde man. En als u niet mijn baas was...

Doris: *(inmiddels op via midden, met pak vlees)* Hé zeg, wie heeft u toestemming gegeven hier op de zelfbedieningstoer te gaan?

Rudolf: Uw portier, of barkeeper, of wat hij ook zijn mag. Maar eh, mag ik dan ook eens vragen wie u bent, juffrouw eh...

Doris: Doris. Ik ben hier kamermeisje en kokkin.

Rudolf: Zo zo, kamermeisje. Dan zou u er alvast voor kunnen zorgen, dat onze kamer op orde komt, want we willen namelijk naar bed.

Doris: Op de eerste plaats woont u hier niet en op de tweede plaats gaat men in de voormiddag niet slapen.

Rudolf: Op de eerste plaats wonen wij hier wel, en op de tweede plaats heb ik niets gezegd over slapen gaan.

Doris: U zou hier wonen? Dat lijkt me stug, want ik weet zeker, dat we op dit moment geen enkele gast hebben.

Vicky: Dan bent u slecht geïnformeerd, want we logeren hier wel degelijk.

Doris: Echt waar? Gossie zeg, dan moet ik me bij u verontschuldigen.
En hoe is uw naam, als ik vragen mag?

Rudolf: Mayer, de heer en mevrouw Mayer.

Doris: Mister Mayer! *(nu overvriendelijk)* Dan good morning mister Mayer. Hartelijk welkom in ons hotel. *(nu langzaam proberend Engels te praten)* Mie hope, Jou had 'n very good eh, good reis.

Rudolf: *(tot Vicky)* Wat is dat voor 'n taaltje?

Vicky: Dat is een bepaald soort Engels.

Rudolf: Engels? *(tot Doris)* U kunt gerust Nederlands tegen ons spreken, dat verstaan we veel beter dan uw koeterwaals.

Doris: Ha, gelukkig. Mijn Engels is namelijk miserabel.

Rudolf: Het mijne ook. Maar eh, kunt u ons nu misschien onze kamer tonen, want uw portier schijnt niet meer terug te komen.

Doris: Maar graag, mister Mayer. *(af via rechts)* Volgt u maar. *(alledrie af)*

Isabel: *(op via midden, met 'n weekendtas, opgewonden, gevolgd door Juul, die haar tracht te kalmeren)* Dan gaat hij iets meemaken, Juul, dat verzeker ik je! *(haalt een vleeshakbijl uit de tas)* Hier, deze hakbijl hangt als het zwaard van Damocles boven z'n hoofd! *(heeft ondertussen rondgekeken)*

Juul: Maar ma, alsjeblijft, misschien is het niet eens waar.

Isabel: Als mevrouw Schellekens mij belt, en als mevrouw Schellekens mij dan bezweert, dat ze je vader hier met ons winkelmeisje gezien heeft, dan hééft mevrouw Schellekens dat ook gezien.

Juul: Dat kan best. Maar misschien is het toch heel anders dan je denkt.

Isabel: Ik dacht, dat jij je diploma had gehaald? Dan mag je je hoofd ook wel eens op een snuggerder manier gebruiken, dan om er alleen maar iets anders mee te denken. *(klopt op de balie, kijkt erachter)* Is hier dan niemand? *(kijkt ook achter de bar, dan tot Juul, die haar gevolgd is)* En loop niet als 'n schoothondje achter me aan, maar zoek je vader, de echtbreker!

Juul: Ma, dat noem ik nou mateloos overdrijven. Er is nog absoluut niets bewezen!

Isabel: Natuurlijk is het bewezen! Mevrouw Schellekens heeft jouw vader samen met Vicky in deze plaats gezien!

Juul: Maar je weet toch ook, dat die twee samen zijn weggegaan.

Isabel: Zeker weet ik dat. Maar ze zouden samen naar de beurs gaan, om apparatuur te kopen. En Vicky zou hem daarbij van advies dienen, verder niets!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto